

РЕШЕНИЕ

№ 3007

гр. София, 06.10.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, II отделение 34 състав, в публично заседание на 01.06.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мартин Аврамов

при участието на секретаря Ася Атанасова, като разгледа дело номер **5700** по описа за **2009** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по реда на чл. 145-178 АПК във връзка с чл. 216, ал. 6 и чл. 215 от ЗУТ е образувано по жалба на Т. Д. М. със съдебен адрес: гр. С., ул. „Цар С” № 48, . 3, ап. 8, Ч. адв. М М, срещу Заповед № ДК-10-97/14.07.2009 г. на началника на Столична РДНСК. Иска се отмяната на оспорената заповед и на оставеното в сила с нея разрешение за строеж.

Ответникът и заинтересованата страна „А. Къмпани” ООД изразяват становище за неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С.-ГРАД, след като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят е съсобственик на част от поземлен имот пл. № 166 и 167 от кв. 3, м. „Д”, идентичен с ПИ пл. № 1482 от кв. 15, м. „Д”, отреден за УПИ III-1482. Със Заповед № РД-09-50-133/30.03.1998 г. на главния архитект на С. е одобрен частичен застроителен и регулационен план за кв. 1, 15, 15а и 15б, м. „Д”, като отчуждителното производство за УПИ III-1482 не е приключило. Кметът на Столична община е сключил с „А. Къмпани” ООД договор за поръчка за изграждане на инфраструктурни обекти от 14.09.2006 г., както и анекс от 18.12.2006 г., с които на дружеството е възложено изготвянето на работни проекти и уличен канал Ф 100мм по улица от о.т. 165а до о.т. 121а, да съгласува проектите, да получи разрешение за строеж и да реализира водопровода и канала за своя сметка и от името на възложителя. Поради

обстоятелството, че за осъществяване на строителството е необходимо да се премине през имоти пл. №№ 1482 и 2920, кмета на район „Студентски”, на основание чл. 193, ал. 3 от ЗУТ и декларация на управителя на юридическото лице по реда на чл. 73, ал. 2 от ЗУТ, е издал Заповед № РД-09-96/26.07.2007 г., с която е допуснал прокарването на временен канал, преминаващ през посочените имоти, с цел осигуряване на отводняването на новострояща се жилищна сграда в УПИ IV-1170, 199, кв. 15а до прилагане на уличната регулация. Съобщаването на акта на Т. М. е извършено по реда на § 4 от ДР на ЗУТ, за което от длъжностни лица при район „Студентски” е съставена служебна бележка от 27.07.2007 г.

Главният архитект на район „Студентски” е издал Разрешение за строеж № 28/10.08.2007 г. на името на Столична община за „Уличен канал от о.т. 121а-165а-167а-170а до заустване в канален колектор Ф 1200мм и уличен канал по улица от о.т. 167а-176а до СКО на УПИ IV-1170,199, кв. 125а, м. „Д” – I етап от СКО на УПИ IV-1170,199 през о.т. 167а до включване в съществуващ колектор Ф 1200мм в зоната на о.т. 170а”. Разрешението за строеж е обжалвано от Т. М. пред началника на СРДНСК по съображения за липсата на учредявано право на строеж на канала и проведена процедура по отчуждаване. С оспорената в настоящото производство заповед жалбата е отхвърлена и строителното разрешително е оставено в сила. Административният орган е приел, че при одобряването на инвестиционните проекти и издаването на разрешението за строеж не са допуснати нарушения на закона.

Свидетелите И Т М. и Р И М, разпитани в съдебното производство, съответно син и съпруга на жалбоподателя, по същество потвърждават неговата теза, че не е получавано съобщение на постоянния му адрес от район „Студентски” във връзка с процедурата по издаване на разрешението за строеж.

При така установената фактическа обстановка съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е **допустима** – подадена е при надлежно упражнено право на оспорване, а разгледана по същество е **неоснователна**.

1. Сервитут за прокарване на отклонение от обща мрежа или съоръжение на техническата инфраструктура през чужд имот се учредява с писмен договор с нотариална заверка на подписите между собствениците на поземлените имоти. Правото може да бъде учредено и със заповед на кмета на общината при липсата на длъжното съгласие и когато друго техническо решение е явно икономически нецелесъобразно – чл. 193, ал. 1 и ал. 3 от ЗУТ. В този случай цената на учреденото право се определя по реда на чл. 210 от ЗУТ от ЗУТ и се заплаща преди издаване на административния акт (ал. 10 на чл. 193 от ЗУТ). По аргумент от чл. 193, ал. 7 от ЗУТ заповедта по чл. 193, ал. 3 е предпоставка за правомерното издаване на разрешение за строеж на отклонението от обща мрежа на техническата инфраструктура, тъй като тя е пораждащият сервитутното право факт, от който неговият титуляр черпи основание да поиска разрешаване на строителството. Затова условие, за да възникне правото на прокарване на отклонение от общата мрежа за определено лице, е актът, с който то е учредено, да е влязъл в сила.

2. Заповедта на кмета на район „Студентски” по чл. 193, ал. 3 от ЗУТ, с която е допуснато прокарването на временен канал, преминаващ през имота на жалбоподателя,

е съобщена на адреса на имота по реда на § 4, ал. 1 от ДР на ЗУТ. Уведомяването по този текст е приложимо единствено при отсъствие на заинтересованото лице, констатирано при невъзможност актът да бъде връчен по реда на АПК (по аргумент от изр. 1-во на разпоредбата). В административната преписка не се съдържат данни оспорващият да е получил съобщение на постоянния си адрес, който органът е могъл да издири, т.е. не е доказано отсъствието му като предпоставка за допустимостта на избрания ред за уведомяване. Дори и да се приеме, обаче, че административния акт за учредяване на сервитутното право не е бил влязъл в сила към момента на обжалването на разрешението за строеж пред началника на СРДНСК, жалбоподателят е узнал съдържанието на заповедта най-късно след изтичането на 14-дневен срок от заседанието на съда от 09.02.2010 г., в което той се е явил лично и Ч. пълномощник, като изрично им е предоставена възможност за запознаване с доказателствения материал по делото, съдържащ и въпросния акт. След този момент и в преклузивния срок по чл. 215, ал. 4 от ЗУТ М. не е подал нарочна жалба срещу заповедта на кмета на район „Студентски”, нито е релевирал искане за отмяната ѝ в настоящото производство. Заповедта по чл. 193, ал. 3 от ЗУТ е административен акт по смисъла на чл. 214, т. 2 от ЗУТ, подлежащ на самостоятелно обжалване, по законосъобразността на който съдът не притежава правомощието да се произнесе по реда на инцидентния контрол. Последица от неупражненото право на оспорване срещу тази заповед е влизането ѝ в сила, затова и нейното действие следва да бъде зачетено.

3. При преценката на съответствието на административния акт с материалния закон съдът взема предвид и фактите, относими към претендираното право на отмяна, настъпили до приключване на устните състезания – чл. 142, ал. 2 от АПК. С влизането в сила на акта, учредяващ правото на прокарване на временния канал, е осъществено и основанието за издаване на разрешение за строеж на неговия титуляр – чл. 193, ал. 7 от ЗУТ. Поради това и оспорената заповед е правилна от материално-правна страна по резултата си. Извън предмета на съдебния контрол са възраженията на оспорващия относно липсата на предпоставките, пораждащи сервитутното право, действието на декларацията по чл. 73, ал. 2 от ЗУТ, както и обстоятелството, че не е определена и съответно заплатена цената на правото – те са свързани със законосъобразността на заповедта на кмета на район „Студентски” по чл. 193, ал. 3 от ЗУТ, с изтичането на срока за обжалване на която възможността за предявяването им в процеса е преклудирала.

4. Служебната проверка по чл. 168 във връзка с чл. 146 от АПК не констатира други основания за отмяна на обжалвания административен акт и на оставеното с него в сила разрешение за строеж.

Изложеното мотивира съда да отхвърли оспорването.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 215, ал. 1 от ЗУТ, Административен съд – С.-град, II отделение, 34 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Т. Д. М. срещу Заповед № ДК-10-97/14.07.2009 г. на началника на Столичната регионална дирекция за национален строителен контрол.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщението до страните, че е постановено.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: